

Hann kundi ikki funnið uppá at dripið eina flugu

Nógvir skúlaflokkar vitja úti í Nólsoy hjá Jens-Kjeld Jensen, og hann greiðir teimum fegin frá, hvussu hann útstappar fugl!

Jens-Kjeld Jensen er nakað fyrri seg. Hann hevur ein brennandi áhuga fyri natúruni, og hann hevur gjørt nógvar spennandi kanningar. Í telefonbókini kallar hann seg fuglaútstappara, men tað er bert ein partur av hansara arbeiði

Orð: Eyðun Klakkstein
Mynd: Jan Müller

Jens-Kjeld Jensen er ein original.

Danin, sum er búsitandi í Nólsoy, hevur áhuga fyri slíkum, sum kann fáa vanligar froyingar at snerkja við og rista við høvduinum.

Tá eg og tú ikki blunka við at drepa, tá vit siggja ein flugu, liggur einki honum meiri fjart, enn just tað.

Hann savnar flugur, skrásetur øll sløgin, hann kemur fram á, og hann gerst í sjeýnda himni, um hann fær eyga á eitt sjáldsamt slag, sum kanska er komin langan teinin frá Spania við sveitta á pannuni.

— Og tá eg og tú vamlast við bara at hoyra orðið lús, so hevur hann ein brennandi áhuga fyri hesum litla skríðkykti, og hann hevur skrásett nóg sløg, sum finnast á fugli. Tað er ein viden-skapur fyri seg, heldur hann

servering, tá hann var ungur, og tá foreldrin fegin vildu hava hann, at fáa sær onkra útbúgv, valdi hann at gerast kokkur.

Og tað var eisini av hesum áðum, at hann kom til Føroya.

— Eg sigldi sum kokkur í

marinuni, og í 1970 kom eg til Føroya fyrstu ferð. Mær dámdi væl her, og í 1975 keypti eg hús í Nólsoy, har eg framvegis er búsitandi, greiður hann frá.

— Nólsoy er heimsins sentrum, sigur hann bergtikin av oynni uttan fyrri høvdu-

staðin.

— Her er fantastiskt at vera, og eg kundi ikki fingið ein hepnari bústað, tá eg hugsi um mitt arbeiði og hobby.

Fær nógvar vitjanir Jens-Kjeld hevur nógvar

interessur, men kagar tú í telefonbókina, kallar hann seg har fulgautstappara.

Og tað er just soleiðis, at nógvir fólk best kenna Jens-Kjeld.

Hann stappar fugl út fyri fólk, og hesa ársins tíð eisini seyðarhøvd. Umframt hetta er hann ikki bangin fyrri, at arbeiða við øðrum djórum eisini, m.a. mýs og rottum.

Jens-Kjeld stappar eisini fugl út av sínum eitingum, og selur til turistar fyrst og fremst.

— Eg fái nógvar vitjanir her úti í Nólsoy, bæði av føroyskum skúlaflokkum og av útlendingum, sum á ein ella annan hátt hava hoyrt um originalin, sum býr úti í Nólsoy, sigur hann skemtandi.

— Fleiri útlendingar hava t.d. frætt um meg gjøgnum útlendsk tíðarrit, har eg javnan skrivi greinar um tað, eg fái við, og so halda tey, at tey líka mugu vitja meg, tá tey nú einaferð eru her, og tað eri eg fegin um.

Nólsoy er nakað serligt

Umframt at útslappa fulgar, ger Jens-Kjeld eisini eitt

Soleiðis er Jens-Kjeld Jensen, og hann viðgongur, at hann er ein serskoltur.

— Mamma mín hevur fortalt mær, at tá eg bara var eini tvey ára gamal, vóru lummarnir hjá mær fullir av maðkum, ormum og øðrum. Nú eri eg skjótt 50 ár, og tað er ikki blivið betri, sigur hann.

— Eg havi altíð havt áhuga fyri tí, sum er í natúruni. Tað eru so fantastiska nóg ting, sum eru hugtakandi, at eg hevði ynskt at fólk góvu tí størri ans.

Jens-Kjeld Jensen kundi ikki fáa sveinabrév í kon-

Ústappaða fuglarnir vera eisini seldir, og børnini eru sum vera man hugtikin av nógva mangan fuglunum

